

Μουσική είναι ἡ τέχνη καὶ ἐπιστήμη συνάμα
ποῦ συνδυάζει τοὺς ᾠδῶν καὶ θεωρεῖται δ' αὐτῶν
τὰ διάφορα συναισθήματα τῆς ψυχῆς. Ν. Λάβδας.

ᾠδὸς καλεῖται ἡ συνιστάμενη ἐξ ἑνός.

Μελωδία ἀποτελοῦν ᾠδοὶ ἡχοῦντες ὁ εἰς ματρίαν τοῦ ᾠδῶν
καὶ κατὰ ἡρῶν προσηρμοσμένοι. Ν. Λάβδας

Ἀρμονία ἀποτελοῦν ᾠδοὶ ἡχοῦντες ταυτοχρόνως καὶ μετὰ
τέχνης συνδυαζόμενοι. Ν. Λάβδας

Ἰσχυρὸν μέρος τοῦ μέτρου καλεῖται διότι τὸ ὁποῖον
κατὰ τὴν διεξέλιξιν τινίζεται περισσότερον. Τὸ τινιζο-
μενον ὀλιγώτερον καλεῖται ἄσθενές

Τὸ πρῶτον μέρος ὀλιγώτερον μέτρον εἶναι πάντοτε ἰσχυρὸν

εἰς τὸ δίμερές (μέτρον) ἰσχυρὸν εἶναι τὸ πρῶτον μέρος τοῦ μέτρου,
ἄσθενές δὲ τὸ δεύτερον μέρος αὐτοῦ

~~εἰς~~ τὸ τρίμερές ἔχει τὸ α' μέρος ἰσχυρὸν, τὸ δὲ β' ἢ γ' ἄσθενῆ.

εἰς τὸ τετραμερές εἶναι δύο ἰσχυρὰ μέρη. Τὸ α' ἢ γ' ἔξ ὧν τὸ α' εἶναι
ἰσχυρότερον. Τὸ γ' πρὸς διαίρισιν λαμβάνεται σχετικῶς ἰσχυρὸν. Τὸ
β' ἢ δ' μέρος τοῦ μέτρου εἶναι ἄσθενῆ. Ν. Λάβδας

Κλίμαξ καλεῖται ἡ ἀνιούσα ἢ κατιούσα διαδοχῆ
δυσὶ συνεχῶν ᾠδῶν. Ν. Λάβδας.

Τί ἐστὶ Μουσικὴ;

ἤρσις.

Μουσικὴ ἐστὶν ἐπιστήμη μέλους, καὶ τῶν περὶ
τὸ μέλος συμβαινόντων.

ἤρσις.

Μουσικὴ ἐστὶν τρόπος μιμητικῆς βελτιότητος ἢ
χειρόνων ἀνθρώπων.

ἤρσις.

Μουσικὴ ἐστὶν, γνώσις ποσῶν διορισμένων
ἐν ἀξίᾳ.

Μουσικὴ ἐστὶν τάξις πάντων τῶν
πραγμάτων.

ἤρσις.

Μουσικὴ ἐστὶν, μάθησις μέλους καὶ ζωῶν
ὅσα ἀκούσονται τριχῶρως τὸ μέλος.

ἤρσις.

Χρόνος ἐστὶ ψυχὴ τῆς Μουσικῆς

Χρόνος ἐστὶ τακτικὴ καὶ εὐρυθμὸς μέτροις τῆς χειρὸς ἐν ἄρσι καὶ θέσει.

Ρυθμὸς ἐστὶ ἡ τακτικὴ καὶ ἄρσις σύνθεσις τῶν φωνῶν τῶν μελοποιημένων
γραμμῶν καὶ ἡ συνέχεια τοῦ χρόνου.

Ρυθμὸς ἐστὶ τῆς τῆς Μουσικῆς.

Ρυθμὸς ἐστὶ ψυχὴ πάντων τῶν ἁρμονιῶν ἢ ἡχῶν.

ἤρσις τοῦ ρυθμοῦ εἶναι ὁ χρόνος. ἤρσις τῆς μελωδίας εἶναι οἱ ῥυθμοί.

Αἰὰ τὸτο ἀπὸ τοῦ χρόνου φησὶ μεθίσταται. Χρῆσι. Πρῶτος.

ΨΑΛΜΟΣ

ΣΕΤ ΑΡΑΜΠΑΝ

Ἀρχεται ἐν τῷ Α μακαρίηγουσα ἐν τῷ Δ
Χριστοδούλου ΓΕΡΓΙΑΔΟΥ τοῦ Κεφρανιέως.

Ὁ Ἐσθλὸς ἰσχυρὸς ὡς δόξα ἐν υἱοῖς θεοῦ

ὁ Ἐσθλὸς ἰσχυρὸς ὡς δόξα ἐν υἱοῖς θεοῦ

ὁ Ἐσθλὸς ἰσχυρὸς ὡς δόξα ἐν υἱοῖς θεοῦ

ὁ Ἐσθλὸς ἰσχυρὸς ὡς δόξα ἐν υἱοῖς θεοῦ

α

Ἰ μνουμένη ἐν τοῖς ἁγίοις σου ὡς δόξα ἐν υἱοῖς θεοῦ

Ἰ μνουμένη ἐν τοῖς ἁγίοις σου ὡς δόξα ἐν υἱοῖς θεοῦ

Ἰ μνουμένη ἐν τοῖς ἁγίοις σου ὡς δόξα ἐν υἱοῖς θεοῦ

Ἰ μνουμένη ἐν τοῖς ἁγίοις σου ὡς δόξα ἐν υἱοῖς θεοῦ

Κ υ ρ ι ε βασιλευ ε που ρανι ε θε ε Πατερ

Παντοκρατωρ Κυριε Υι ε μονογενες Ιη σου Χριστε ιαυ

Αγιον Πνευμα

Κ υ ρ ι ε ο θε ος ο αμνος του θεου ο υι ος του Πα

τρος ο αι ρω ων την αμαρτιαν του κοσμου ελε

ηθησθη μας ο αι ρωντας αμαρτιαν του κοσμου

ηθησθη μας ο αι ρωντας αμαρτιαν του κοσμου

ηθησθη μας ο αι ρωντας αμαρτιαν του κοσμου

ηθησθη μας ο αι ρωντας αμαρτιαν του κοσμου

ηθησθη μας ο αι ρωντας αμαρτιαν του κοσμου

Προσεξαιτηδεησιν ημων ο ααδημενοςαιδοξι ω αντον

Πατρος και ετε η τον η μας

τι ου ει μονος Αχι ος ου η μοχος Κυριου η

δουληρωσιναιδο ξαανθε ου Πατρος α μηην

α θε μα οτη η με ρανευλο η σω θε αιαι γε

ω το ο γο μα σου ειστοναι ω να υαι ειστοναι ω να

αι γος

αταξι ω τον Κυρι ε ετη η με ρατω η

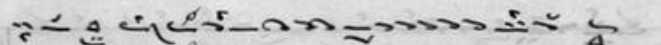
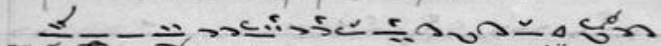
α να μαρτη τον ου λαχθη να η μας

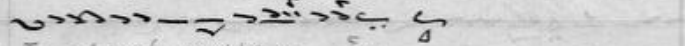
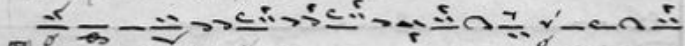
υ το η τοςαι Κυρι ε ο θε ος των Πατε ρων η

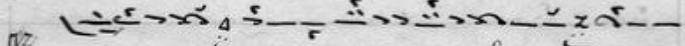
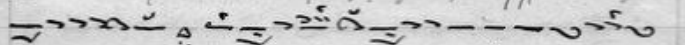
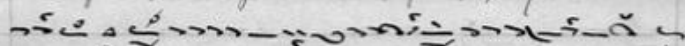
μων αιαι γε το αν αιαι δε ξα ορε τον το ο

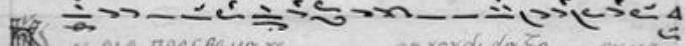
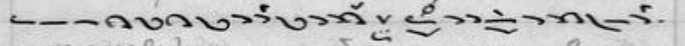

το μα σου ειστοναι ω να α μηην

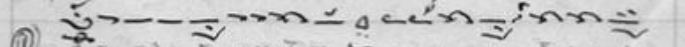
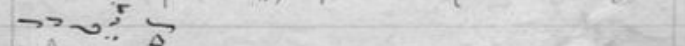
οι το Κυρι ε το ε τε ος σου ε η

 μας να θα πορ ηρ τι εαρεντι Σε

 υ βο ηητοςει Κυ ρι ε

 ξο ανμεταδι αιω μα τα σου

 υ βο ηητοςει Κυ ρι ε

 διδαξο αν

 μεταδι αιω μα τα σου

 υ ρι ε

 υ ρι ε προσθε να τε

 τον ποιεντο θε δη μα σου ο τι ου ει ο θε ο

 σε μου

 τι παραδοι τη η ζωης σου ο φο

 μετα θως

α ρα τει παρα τει τον το ο

θεο ισχυροισιμοιοι Σε Α γιος ο θεος Α γι

οσι ισχυροισι Α γιος α δυνατοισι δε η σονη μα αι

Α γιος ο θεος Α γιος Ι ισχυροισι Α γιος α δα

να τοισι δε η σονη μα αι

Δ οξα Πατρι υαι υιω υαι Α γιω Πνευματι

Κ αι το υιου α ιι και εσσοσαιων και των αιωνων αμην

Α γιος α δυνατοισι δε η σονη μα αι

Α γιος ο οσο θε ο ος

Αγιος ισχυροισιμοιοι

Α γιος ο οσα τα

να τοισι δε η σονη μα αι

α ο Δ

ΨΑΛΜΟΣ Α

ΣΙΡΓΚΙΟΥΛΕ ΧΙΤΖΑΖ.

Ἄρχεται ἐν τῷ π' καὶ καταλήγει ἐν τῷ π'
 Χριστοδούλου ΓΕΡΓΙΑΔΟΥ τοῦ Νεοαναγιώτου.

ο ξασοιτω δεξασιτο φως δοξα εν υ ψι

ακοι οισθε ω και ελι ψηρει ρη τη εν

α ανθρωπωνοδο μι α

Y μου μεντε ευλογουμεντε προσον του μεντε

δοξο δογουμεντε εν χαριτου μεντοι δι α τη ημεγαλη ης

δοξαν

K υ ριε βασιλευ επουρανεθε Πατερπαντοκρατωρ

κυριε υι εμο το χεινος Ιησου Χριστου αι Α μι ον

Παντα

K υ ριε ο θεος ο αμωσταιου θεος ο υι ο σπουδα

τροσ αι ρηνη τησ μαρτυριου μου εσθε

η θουνημας ο αι ρων τασα μαρτιας του μο θου

Π ρωδε ξαι τηρδεη εινη ημων ο μαθη μενος ευθεξω

ων το πατρος αιε λε η θουνημας

Ο τι ευ οι μοτος Α γιος ευ ει μοτος κυριος Ι η

σου κυριος εις δο ξαν θε ο πατρος αμην

Κ α θε μα στηνη μεραν ευλο γησω σε υαι αι νε

εω το ογο μα σου εις τον αι ω να ηαιει τον αι

να τον αι ω γος

Κ α τα ξι ω σου κυριε σεντη η μερα

τα αυτη α να μαρτη τονσουλδατη ναιημας

Ε υλο γη ταιει κυριε ο θεος των πατε ρων ημων

ηαιαι νε γε ον αι δε δο ξασμε τον το ογο μα

σου εις τον αι ω να ηαιει

Κ α τα ξι ω σου κυριε σεντη η μερα

τα αυτη α να μαρτη τονσουλδατη ναιημας

Ε υλο γη ταιει κυριε ο θεος των πατε ρων ημων

ηαιαι νε γε ον αι δε δο ξασμε τον το ογο μα

σου εις τον αι ω να ηαιει

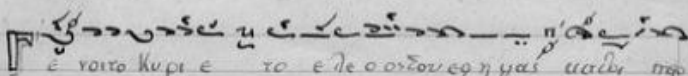
Κ α τα ξι ω σου κυριε σεντη η μερα

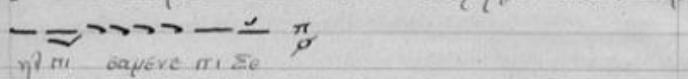
τα αυτη α να μαρτη τονσουλδατη ναιημας

Ε υλο γη ταιει κυριε ο θεος των πατε ρων ημων

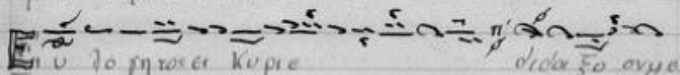
ηαιαι νε γε ον αι δε δο ξασμε τον το ογο μα

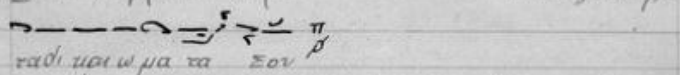
σου εις τον αι ω να ηαιει

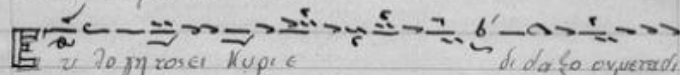
 ε τοιτο κυρι ε το ε δε ο ονδου ερημας υαλι παρ

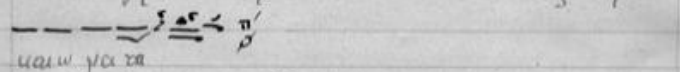
 ηι τι θαρενε πι σε

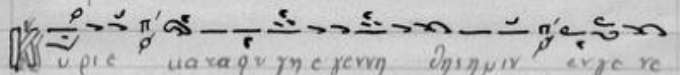
 υ βο ηηωσει κυριε διδαξο ουμε

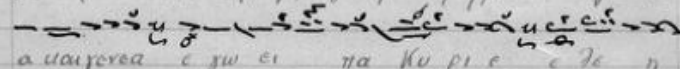
 ραδι υαιωματα σου

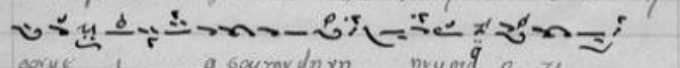

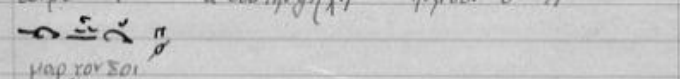
 υ βο ηηωσει κυριε διδαξο ουμε ραδι

 υαιωματα

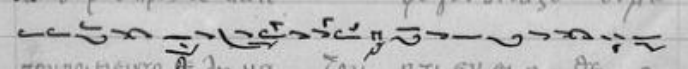
 υριε υαχαθνη ηε γεννη διηημιν εργε ρε

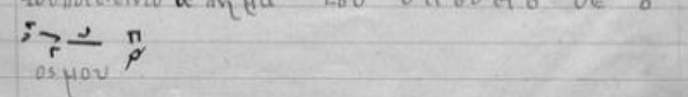
 α υαι γερα ε ζω ει πα κυριε ε δε η

 ουμε α ουτη ηηηη ηημιν ο τι

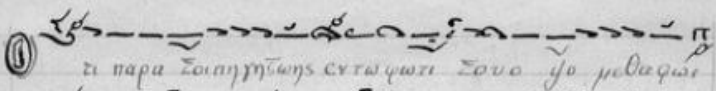
 μαρ ταν σοι

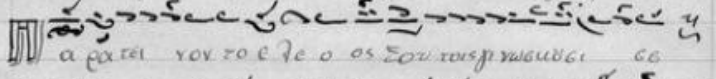

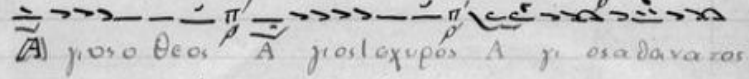
 υριε προς σε υατε ου γον διδαξο ουμε

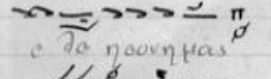
 τον ποιειν το δε λημα σου οτι εν ει ο θε ο

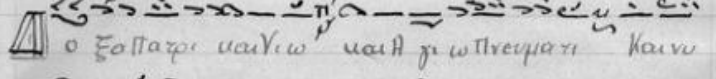
 ος μου

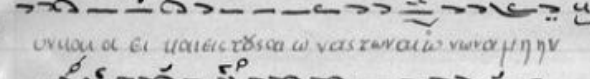
⓪ τι παρη λαιηγητης εντωφωτι σου ο υιο μεγαλης

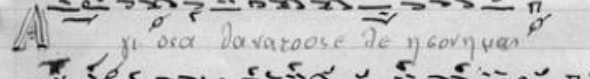
ⓓ αραται τον το εδε ο ος σου τοις πνευσι σε

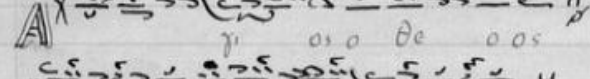
ⓐ Α γιο ο θεο Α γιο ο ανθρωπο Α γιο οσα θανατο

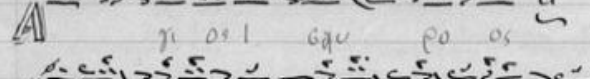
ⓑ ε δε ησθημα

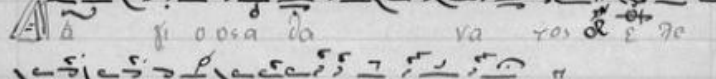
ⓓ ο εσπαρι καινω και η ηωπληματι καινω

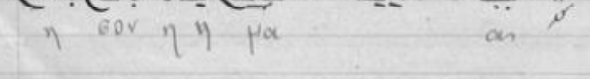
ⓑ οναι α ει και εις οσα ω να τω καινω να α η η

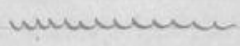
ⓐ η οσα θανατοσε δε ησθημα

ⓐ η ο ο θε ο ος

ⓐ η ο ο ε η ο ο

ⓓ η ο οσα θανα τοις ο ος

ⓑ η ο ο η η μα ο ο

ΨΑΛΜΟΣ Ντος Βου
ΣΕΡΓΙΑΧ

Χριστοδούλου Γεωργιάδου του Κεσσανίου.

ο Θεός ο ποιητής των ορατων και των κρυφτων
ω και επι της γης η γη εν ανθρωποις

δο υ α

Υμνος μιν δε ευλογοει μεν δε και προσκυνουμεν δε
λογοει μεν δε ευχαρι στο μεντοι δια τη μεγα λη σου

δο εαν

Κυριε βασιλευ εως των αιωνων θεε Πατερ Πατοικρα
τωρ και Κυριε Υψιστος ομοιωτης και η συνληρις και

Αγιος Πνευμα και

Κυριε ο θεος ο οσαμνοστος θεος και ο υψιστος
Πατερ ο οσαμνοστος και ο υψιστος ο οσαμνοστος και ο υψιστος

η η και ο οσαμνοστος και ο υψιστος ο οσαμνοστος και ο υψιστος

εφημι εα μεν ετισε

υδογηται κυριε δεδαξοσμεταδι

αιωματα σου

υδογηται κυριε δεδαξοσμεταδι

αιωματα σου

υριε ματαφωγη εστηθσημη ενχερεσσαι

γερεαε χωιπακυριε λεληθουσμε

ασαιτηνυχη ημδοτιη μαρτοσσι

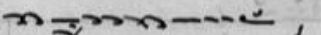
υριε προδευατε φυγοσδιδαξοσμε

ποιετωδεδημα σουσισυειοθεοσμον

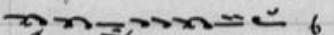
τι παρασσησησηση εντωστω σουσφομεβαστω

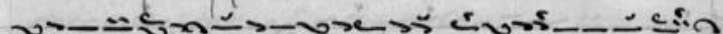
αφα ερινοντοσ λεοσ σουσ τοσχινωσσαι σε

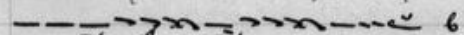
Αγιος ο θεος Α γιαλοχυριε Αγιος αδατασ

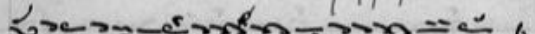
ελεησον ημας αν

Αγιος ο θεος Αγιος ισχυρος Αγιος αδαρα

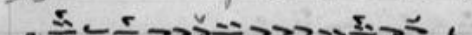
τους ελεησον ημας

Δοξα πατρι και υιω και ηγιω πνευμα Και υνυμναει υμεις

τους αιωνων αιωνων αμην

Αγιος αδαρα τους ελεησον ημας

Αγιος ο θεος

Αγιος ισχυρος

Αγιος αδαρα τους ελεησον ημας

η ελεησον ημας

ΗΧΟΣ Π 9 Πα.
Π Ο Υ Σ Ε Λ Ι Κ

Παρά Χριστοδούλου ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ του Κεσσανιένω

ο ξα ζα ω δειξατι το φωςδοξαενυψι
στοιςθεω η υαιεπι ηςειρη η η εναν

θρωποιενδομι α δ

μνδρε ενζε η ενδοζομε ενζε η προσηυαμε εν

ζε η δα ζα ροορμε ενζε η ενχαριστομε ενζοιδιατηρη

γα ηηηηζουδο ξαη δ

Κυ ρι ε βασιδνε πουραιε δε ε η Πατερ

παντοκρατωρ δ Κυ ρι ε η ηε μονογεγενη

η ος Χριστε η υαι Α ηι ον Πνευμα δ

Κυ ρι ε ο θεος η ο αμνος το θρονο υι

ο ος το Πατρον η ο σιρω ανητηα μαρτυαντο με ο ης δ ο δε

η ο σιημα η ο σιρω ανητηα μαρτυαντο με ο ης δ

μαμαδα περ ηη πι βαμερε πι ζε

Ευδοχη το ουει Κυρι ε η δι δα ξο ουμε ταδι μαρ

ωματα σου

Κυρι ε καταφυγη ε γεννη θνησημοδ εν γενε

α μαχοτε α λερωσπα Κυριε η ο λην εο

ουμε δι α και τηνβυνη ημον ο τι η μο

το εν σοι

Κυρι ε προσεμαχε εν γου η δι δα ξο ουμε η τα

ποιειν τε θε λημοδ ο τι ουει ο θεο ουμ δι

Θτι παρ σοι τηνη εω η εντι φωτι σου ο

φο με θα φω δι

Αρατεινοντο ελεο ου εη τοις βινωσιν ουδ εη Α η

ος ο θεος Α η ος ι βυρος η Α η ος α δαυτος ε

λεη σου η μα αν δε

Α ο πα πατρι καινω 9 καιριω Πνε ματι δε

Κ αν νυ νυ καιρι 9 και ρισ τω σω να τω ρα αν νυ αμνη

Α ριοι α θα τα τω ε δε η σου η μη δε

Α ριοι ο δε ο ο ρι

Α ριοι ο ρυ ρο ο ρι

Α ριοι ρ α δα

δε α δα α να ροι

δε δε ε δε η

σο ου η μα αν δε

ΗΧΟΣ Α' τ' πα με βαριν.

ΣΤΡΕΣΤΡΙΑΔΟΥ τῶ Θεογονίῳ κατὰ τὸν Ἄρον Αἰγυπτίῳ.

Ὁ Θεὸς οὐκ ἔστιν ὡς ἡ δοξα εὐφραίνεται
ὡς ἡ ψαλμὸς πη ηρε πη η εν αν θρωποις εν

do ut a

μὴ μὴ δὲ οὐκ ἔστιν ὡς ἡ δοξα εὐφραίνεται
ὡς ἡ ψαλμὸς πη ηρε πη η εν αν θρωποις εν

ην σο δο ξαν

Ὁ Θεὸς οὐκ ἔστιν ὡς ἡ δοξα εὐφραίνεται
ὡς ἡ ψαλμὸς πη ηρε πη η εν αν θρωποις εν

ην σο εν αν θρωποις εν

Ὁ Θεὸς οὐκ ἔστιν ὡς ἡ δοξα εὐφραίνεται
ὡς ἡ ψαλμὸς πη ηρε πη η εν αν θρωποις εν

ην σο εν αν θρωποις εν

Π ροδε ξαυτοδε η αιτημων νομαθη μερος ενδεξιω

ωντου Πατρος και εδουλου η μαρι

Ο τι ενει μοισα ηι ος νου ει μονοκυριος

θουου Χριστος ενδο ξανθε η παρφαση ην

Κ α θε υαση η μεραν ενδεξηω γε νομαινε εν το

ο νομα σου εντονω ω τα νομα εντονω

ωνταδ αιω γος

Κ ατα ξι ωσον κυριε νοση η μερα τα αυτη

λατα μαρτη ενσ θυταχθη ναιη μας

Ε νδεξηω ος ει κυριε νο θεος των Πα

τρων ημων νομαινε το ναυδε δε ξοσμε νον

σο ο νομα ενσ ενσ αιω ναιη ην

Ε νοιτο κυριε νο ο δε ενσ ενσ ην

ια θα παρ η η βαρενη Σο

υλο γητο ος ει κυρι ε

didaxo μετα διαιωματα σου

Κυρι ε η καταρτυη ε γενη θνητη η ενυο

ρα και γε νεα εγω ει πα κυρι ε η ε

λο η ανητ α βατηφοχη ημου οτι η

μαρτυοι

Κυρι ε προηε ιατα γε γον didaxo ανητ η εποιειν το

θε ημοδω ο τι ενει ο θε ο ος μη

ο τι παρα τοι ηη ηω η ης η εντω φω τι εθ ο φο

με θα ρωσ

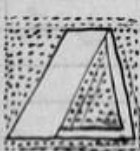
α πα τει παρα ρει τον η ρα ε ρε

οι εδ ηω η ηω ηω ηω ηω

ΗΧΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

Ἀρξεται ἐν τοῦ ἕ^ο και υα ιαταθηγει εις τον γαηλοι λ . 1
ΑΤΖΕΜ ΑΣΙΡΑΝ

Ῥωτεινοῦ ΔΙΟΝΥΣΑΚΗ ἐν Παλαιῶν Πατρῶν

Ῥωτεινοῦ ΔΙΟΝΥΣΑΚΗ ἐν Παλαιῶν Πατρῶν

ο ξα σοι τω δει ξαντι το ρωι υ δο ξα εν υ ψι

στωι θε ω ρωιαι τι ηηει ρη ηη εν α αν

θρωποις ε ενδο υι α

μνο μεν σε εν το ρωιαι σε προσηντα μεενδε

δο ξο το ρωιαι μεενδε ευχαρι στω με εν σοι εβ δι α τηρμε

ραδη ηνσα δο ξαν

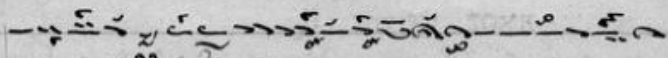
υ ρι ε βασιλευ ε πορρα νεθε πατερ

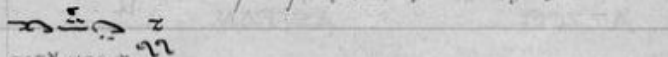
πατροερα τωρ κυρι ε νε ε μονογε ρεσ ι η εδληροε

υαι α ρι ολλωρια

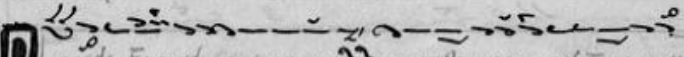
υ ρι ε ο θε ο ο σ αμνοι τω θε ο ο ριο

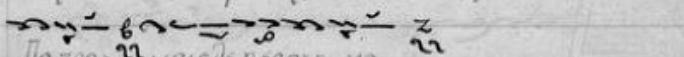
οι εδ πατερσ α ρωιτηνα μαρτι α αν εδ

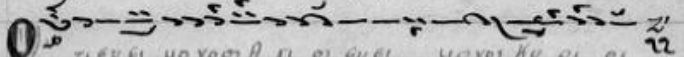
 ω θρον **Ω** ε θε ησθη γασ αυτων τω αμαρτια α

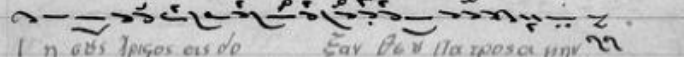
 αιτη μοιμο

Π

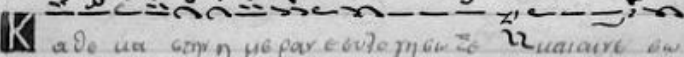
 ρουδε ξατηρι η ειρημν **Ω** ο καθημερος ενδοξω ω ωωω

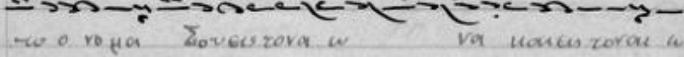
 Πατρο **Ω** και δε ησασθη γασ

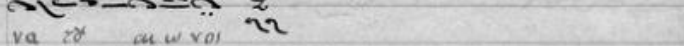
Ο

 ριενει μο νοση ρι οι ευει μονος κυ ρι ος

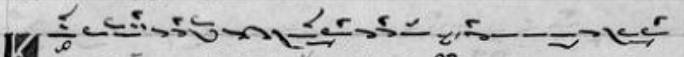
 Ι η σης τριτος εις οο **Ω** εαν θεω Πατροσα μην

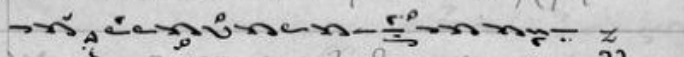
Κ

 αδε ια σθη η μεραν ενδοξηω **Ω** και αιτε σω

 τω ο τομα **Ω** δουεις τογα ω **Ω** να και εις τοσαι ω

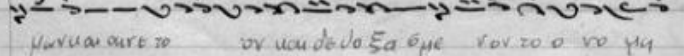
 να εθ αι ω τοι

Κ

 α τα ει ω θον κυ ρι ε **Ω** εν τη ημερα τα

 αιση δε α να μαρη των θυρα χδη ναι η μηι

Ε

 εν δοξη το οει η κυ ρι ε ο θε ος των Πατε ρων η

 μην και αιτε το **Ω** εν και δε δεξα θεμε τον το ο να μη

Σου ει τούσαιω ναο αφην

ε νοι το Κυρι ε το εδε ασ σου ερη μοι υαδοι

πορ ηλ τι θα γεν ε τι σε

ε δε ητος ει Κυρι ε δι δι οη

ξο ον με ταδι υαιω ματαξυ

ε δε ητος ει Κυρι ε ε δε οη ξο ον με

ταδι υαιω ματαξον

Κυριε παρα θυμερεση θρηνην εν γεν ο υαιω

νε α ερω επια Κυρι ε δε η σο ον με α

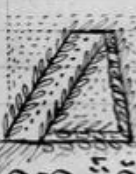
σαι τη φηχη η μον ο τι η ματαξον

Κυριε πρωτοιατε κυ μονι ε δε ο ον με εδωκεν

τω βολη μα σου οτι ον ει ο θεω η

τι παρα σου τη ηρω η οη εν τω φω τι σου ο φο με θα ρω

ΗΧΟΣ Α & Νη

ο ξαδωιτωδαι ξαντι τοθω, || do ξα εν υ φη αυαιθεν

|| και ε πι ηη ει ρη ηη ν εν α αυ θρωπιαισιν

ενδο μιν δ

|| μου μεριθε εν το γθ μεριθε || προουυτο μεριθε δ do ξα

το γθ μεριθε δ εν χα ρι στω μευτο, || δι α τηριε γα ηη

ηησα do ξαν δ

|| υ ρι ε βασιλευ || ε πουρανιθε ε Πατερ παντοκρα

τωρ || Κυ ρι ε υι ε μο το γεννη δ | η εν χρι στε παθη

γι εν Πνευμα δ

|| υ ρι ε ο θεο ομο αμωσ το θε ο || ο υι ο ομοιω Πατριω

ο αι ρωτ η τημα ρτι αν το μο εμθ ε δε εσηηται

ο αι ρωτ τατα μαρτι αι ας το μοριθ δ

παρακαλεσαι εα γεννησει σε

Ευδοχησει κυριε δε διδαξο ουμετα

διουαιω ματασο δε

Ευδοχησει κυριε δε διδαξο ουμετα

τα διουαιω ματασο δε

Κυριε συχαρηνη εστη θυσημιν η ουγε νεα

μαγε νεα ερωπα κυριε δε ελεησο ουμετα

αουτην ευχηνημ οτι η πορτοινοι δε

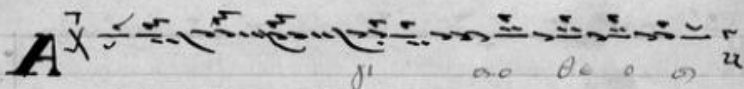
Κυριε προσοματε συ γουδαξο ουμετα υμωσιν

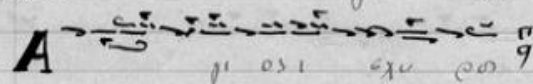
τοδεδημα σο παντο θεουμα δε

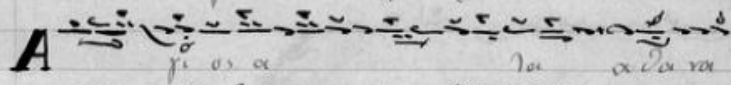
Οτι παρασοιτηγηω ης δε εντωφωτι σο δε ο φο

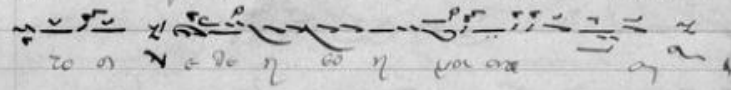
μεταρω δε

Παρακαλεσαι σε δε ο οισον τοις φωνωσιν σο δε

A $\frac{7}{4}$ *ji ao de o o*

A *ji o si exu po*

A *ji o s a ra a ra ra*

 to o x e de η ω η pa ra

ἄχος ἡ δὲ ἠγ

δοξολογία

Ἁμ. Ρούσση.

Handwritten musical notation on a staff with various notes and rests.

Handwritten musical notation on a staff with various notes and rests.

Handwritten musical notation on a staff with various notes and rests.

Handwritten musical notation on a staff with various notes and rests.

Handwritten musical notation on a staff with various notes and rests.

Handwritten musical notation on a staff with various notes and rests.

Handwritten musical notation on a staff with various notes and rests.

Handwritten musical notation on a staff with various notes and rests.

Handwritten musical notation on a staff with various notes and rests.

Handwritten musical notation on a staff with various notes and rests.

Handwritten musical notation on a staff with various notes and rests.

Handwritten musical notation on a staff with various notes and rests.

Handwritten musical notation on a staff with various notes and rests.

Handwritten musical notation on a staff with various notes and rests.

۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

الطيبين الطاهرين

الذين هم خيرة خلق الله

على وجه الأرض

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

Μουσική είναι ἡ τέχνη καὶ ἐπιστήμη συνάμα
ποῦ συνδυάζει τοὺς ᾠδῶν καὶ ἐκφράζει δ' αὐτῶν
τὰ διάφορα συναισθήματα τῆς ψυχῆς. Ν. Πάβδας.

Φθόγος καλεῖται ἡχος ἰσχυρῆς ἀξιώσεως. ,,

Μελωδία ἀποτελοῦν ᾠδῶν ἡχοῦντες ὁ εἰς μακρῶν τοῦ ἄλλου
καὶ μακροτέρως προσηρμοσμένοι. Ν. Πάβδας

Ἀρμονία ἀποτελοῦν ᾠδῶν ἡχοῦντες ταυτοχρόνως καὶ μετὰ
τέχνης συνδυασόμενοι. Ν. Πάβδας

Ἰσχυρὸν μέρος τοῦ μέτρου καλοῦμεν εὐεῖνα τὸ ὁποῖον
κατὰ τὴν διετέλειν τινίκεται περισσότερον. Τὸ τινίσο-
μενον ὀλιγώτερον καλεῖται Ἰσθενές

Τὸ πρῶτον μέρος ὁποῦδήποτε μέτρου εἶναι παντοτε ἰσχυρὸν

εἰς τὸ διμερές (μέτρον) ἰσχυρὸν εἶναι τὸ πρῶτον μέρος τοῦ μέτρου,

ἰσθενές δ' ὁ δεύτερον μέρος αὐτοῦ

~~εἰς~~ τὸ τριμερές ἔχει τὸ α' μέρος ἰσχυρὸν, τὸ δὲ β' ἢ γ' ἰσθενή.

εἰς τὸ τετραμερές εἶναι δύο ἰσχυρὰ μέρη. Τὸ α' ἢ γ' ἔξ ὧν τὸ α' εἶναι

ἰσχυρότερον. Τὸ γ' πρὸς διαίρειν ἰσχυρὸν σχετικῶς ἰσχυρὸν. Τὸ

β' ἢ δ' μέρος τοῦ μέτρου εἶναι ἰσθενή. Ν. Πάβδας

Κλίμαξ καλεῖται ἡ ἀνισοῦθα ἢ ισοῦθα διαδοχῆ

δευτῶ συνεχῶν ᾠδῶν. Ν. Πάβδας.

Τί ἐστὶ Μουσικὴ;

ἤρσιος.

Μουσικὴ ἐστὶν, εὐαγετήμη μέλος, καὶ τῶν περὶ
τὸ μέλος συμβαινόντων.

ἤρσιος.

Μουσικὴ ἐστὶ, τρόπου μίμημα βελτιόντων ἢ
χειρόνων ἀνθρώπων.

ἤρσιος.

Μουσικὴ ἐστὶν, γνώσις ποσοῦ διορισμένου
ἐν ἀγέθει.

ἤρσιος.

Μουσικὴ ἐστὶ, τάξις πατέρων τῶν
πραγμάτων.

ἤρσιος.

Μουσικὴ ἐστὶ, μάθησις μέλου καὶ ἐπιπέδου
ὅσα ἀποδοθεῖσι τριχῶρως τὸ μέλος.

Χρόνος ἐστὶ ψυχή τῆς Μουσικῆς

Χρόνος ἐστὶ καιρικὴ καὶ εὐρυθμὸς κίνησις τῆς χειρὸς ἐν ἄρσει ἢ θέσει.

Ρυθμοὶ ἐστὶ ἡ τακτικὴ ἢ ἀρθρὴ εὐρυθμία τῶν φωνῶν τῶν μελοποιημένων
γραμμῶν καὶ ἡ συνέχεια τοῦ χρόνου.

Ρυθμοὶ ἐστὶ τῆς τῆς Μουσικῆς.

Ρυθμοὶ ἐστὶ ψυχή πασῶν τῶν ἁρμονιῶν ἢ ἤχων.

Ἔστι τοῦ ρυθμοῦ ἔκαστος ὁ χρόνος. Ἔστι τῆς μελωδίας ἔκαστος οἱ ῥυθμοί.

Αἰὰ τὸτο ἀπὸ τῶν χρόνων φησὶ μεθ' αὐτοῦ. Χρον. Πρώτ.

A. η' κατά τον τροχόν περιφέρειά του
 Β. η' κατά το διάστημα περιφέρειά του

1	1	1	1
2	2	2	2
3	3	3	3
4	4	4	4
5	5	5	5
6	6	6	6
7	7	7	7
8	8	8	8
9	9	9	9
10	10	10	10
11	11	11	11
12	12	12	12

7	12
9	12
12	7
12	9
12	12
7	7
9	9
12	12
12	12
7	7
9	9
12	12
12	7
9	9
7	12
9	12

κλίμακες του έναρμονίου γένους

12
13
3
12
12
3
13

A'

12
13
3
12
12
7
9

B'

12
7
9
12
12
13
3

C'

12
7
9
18
6
3
13

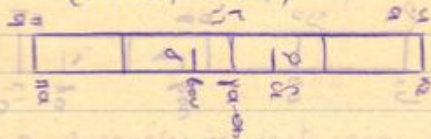
D'

Χρωματική γραμμή του DNA

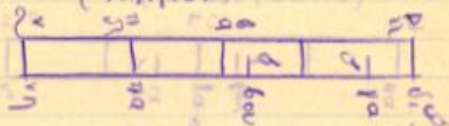
Η γραμμή αυτή φέρει τον διζυγισμό των γα διέσειν και τον πα διέσειν (τα πολλα διαστήματα αλληλα) (Θωμπ 11 σ 280)

Εναρμονίας χροά του κε - ρα -
 (Σπαθη του κε)

Όπου τιθέν η χροά ρα ζητεί επί μετ το ὄξυ ὀφείλει
 εἶναι δι το βαρὺ διπλὸν τοιαύτην ὥστε να ἴσται το εἶναι το
 βαρὺ πρῶτον διαστήμα τιταριθμῶν $\frac{3}{2}$ τοῦ μίσητος τόνου
 (Θεωρημα § 381)

Εναρμόνιος χροά του Δι - ρ.
(κλήτον λ. 3013)

Τιθεμένη τῆς χροᾶς ρ ἐπὶ τοῦ φθόγγου Δι, ὁ πρῶτος ἐπὶ
 τὸ βαρὺ φθόγγος λαμβάνει πηταημόριον τοῦ μίζουτος το-
 νου $\frac{3}{12}$, καὶ ὁ δεύτερος ἐπὶ τὸ βαρὺ ὁμοίως, τὸν μίζουτος
 τὰ σκρὰ τοῦ πηταχορδου πη-Δι ἀκίνητα ἔπι τοῦ Δι, καὶ
 ἐπιῦθεν εἰσι τὰ ὄξυ διαστήματα φυλάττονται τὰ διατονικῶς
 (Χρυσ. προμ., φ. 382.)

α) Σχημογραφία

1) Η Βυζ. Μουσική χρησιμοποιεί 7 ονόματα της σχημογραφίας ή "καρτα-
σφρανκική". Έχει χαρακτηρισμούς ανιόντας και κατιόντας και ίσους.
(Ανιόντες: Όριον ~, Πενταση ~, Κεντήματα ~, Κέντημα
και εφελμη ~ - Κατιόντες: Απώτερος ~, Έδαφρον ~
Υπόρον ~, και χαμηλά ~. Ίσους: Ίσον ~,

2) Η Ελληνική Μουσική χρησιμοποιεί το πενταγράμμο στα
διαστήματα και στις γραμμές του οποίου τοποθετούνται τα
φθόγγα.

α) Κλίμακες. Η Βυζ. Μουσική έχει τρεις καθαρές κλίμακες: Δια-
τονική, χρωματική και εναρμόνια και άλλες μικτές.
Η Ελληνική έχει δύο: ~~διατονική, χρωματική~~ Μείζονα και
υλάσσονα.

β) Τόνος. Η Βυζαντινή έχει τρεις τόνους. Μείζονα (12 νότια),
υλάσσονα (10 νότια) και ελάττωτον (8 νότια).
Η Ελληνική έχει δύο τόνους: ~~Μείζονα~~ Τόνον και ημίτονον.

γ) Φθόγγος. Της Βυζ. Μουσικής ~~είναι~~ ^{είναι} καθ' ~~εξουσίαν~~ ^{εξουσία} έχει πεντακόσια
ήτοι π Α, Βου, Γα, Δε, κ Ε, Ζω, ς Η.
Ενώ της Ελληνικής Μουσικής τα όνομα των φθόγγων είναι
RE, MI, FA, SOL, LA, SI, DO.

δ) Όλα τα μουσικά στοιχεία ~~είναι~~ ^{είναι} ημερομηνούν μεν τα χαρακτηριστικά
επί της Ευρωπαϊκής Μουσικής, χωρίς όμως να αποδίδονται
ακριβώς, λόγω της διαφοράς των διαστημάτων των τόνων.
Ενώ αντίθετα όλα τα μουσικά στοιχεία της Ελλ. Μουσικής
μεταγράφονται και αποδίδονται ακριβώς επί της Βυζ. Μουσικής.

ε) Πεντακόσια Μουσική είναι η Βυζαντινή, διότι έχει μεγαλύτερη
κλίμακα ~~και~~ τόνων, και χρωμάτων και φθόγγων.

Η εκκλησία Βυζ. Μουσική μέχρι το 1818 είχε συντηρηθεί γραφής στενογραφική. Το 1818 όμως πρώτος μουσικοδιδάσκαλος στην Κων/πολη, γνωστός και ως εκκλησιαστικός υπεργραφάκης για μεθοδό γραφής και αποδόσεις των εκκλησιαστικών: Κωνσταντίνος Χατζοπούδης, Κωνσταντίνος Πρωτοπλάτης και Γεωργίου Λαμπραδίου, με απόφαση ακρίβεια.

Βασικές διαφορές ευρωπαϊκής και εκκλησιαστικής είναι και οι εξής:

Η κλίμακα της βυζ. μουσικής ~~αποτελείται~~ διαφέρει σε τρεις γένεσες, δύο ελαττώσες και δύο εξαγωγές τόνου, ενώ η ευρωπαϊκή σε πέντε ακέραιες και δύο ημιτόνια

Της βυζ. μουσικής οι ήχοι είναι έξι, ενώ της ευρωπαϊκής δύο Μαγισίον και Μινόρε

Η βυζ. Μουσική έχει τρία συστήματα: το δικτάχορδο, τον τροχό και το τετράχορδο, με τους οποίους παριστάνει τους έξι ήχους τα, ενώ η ευρωπαϊκή έχει μόνο το δικτάχορδο, με το οποίο παριστάνει τους δύο ήχους τα

Η βυζ. μουσική έχει τρία γένη: διατονικό, χρωματικό και έναρμόνιο, ενώ η ευρωπαϊκή, το διατονικό και το ήμωρο το χρωματικό

Η βυζ. μουσική έχει εφτάση, τρίσηχορδο και τετράσηχορδο, ενώ η ευρωπαϊκή μόνο τους άκέραιους και ημιτόνια

Η βυζ. μουσική έχει χαρακτηριστική ποιότητα με διάφορη ποιότητα μεθόδων (πυκνότητα, φθορισμό, ελακτικότητα, ένδεδνηση, σύνθετο κλπ) ενώ οι χαρακτηριστές της ευρωπαϊκής είναι ηχοί. Σηφά και σταθμός

Η έκταση της ζωηρικής βυζ. μουσικής ~~περιορίζεται~~ περιορίζεται σε τρεις ήχοι, ενώ της ευρωπαϊκής ενοργάτων σε έξι ήχοι (πέντε κλίμακα)

Ενώ η βυζ. Μουσική έχει 16 θβορές (3 διατονικές, πέντε χρωματικές και τρεις έναρμόνιες) η ευρωπαϊκή αποτελείται θβορών δύο τονίους έχει ούτως συστήματα, ούτως γένη, ούτως ήχους κλπ.

Έγκυκ Β.Σ. Μουσική.

Η Έγκυκ Β.Σ. Μουσική εξειδικεύεται από καθαίρεση από αυθεντικές και τεχνικές πλευρές είναι συνήθειες και εξαρτάται από αρχαία ελληνική μουσική και αποτινάγει ένα από τα χαρακτηριστικά εκδηλώσεων του βυζαντινού πνεύματος και πολιτισμού

Διόν είναι ούτε εβραϊκή, ούτε σλαβική μουσική αλλά γνήσια ελληνική διό μουσικοί της χαρακτηρίσει προήλθαν από γράμματα του ελληνικού αλφάβητου (αυτογράμματα, εννεαγράμματα, επήνια σύγγραμμα κλπ)

Οι ήχοι της: πρώτου δευτέρου, τρίτου, τέταρτου, πλάγιου του πρώτου, πλάγιου του δεύτερου, πλάγιου του τρίτου ή βαρύς και πλάγιου του τέταρτου αντιστοιχούν προς τους δικών χρόνους της αρχαίας ελληνικής μουσικής. Δωρίος, Λυδία, Φρύγιο, Μιξολυδία, Υποβωρία, Υποφρυγία, Υποδωρία, Υποαργεία και Υποεβραϊκή

Οι φθόγγοι της προέρχονται από το ελληνικό αλφάβητο:

πΑ, Βου, Γα, Δι, κΕ, Ζω, νΗ οι οποίοι αντιστοιχούν

προς της φθόγγου της Ευρωπαϊκής μουσικής

Ρε, μι, φα, σολ, λα, σι, ντο

Τα μέλη του Έγκυκ Β.Σ. Μουσικής δύνανται απεικονίζονται με τα όργανα της Ευρωπαϊκής μουσικής, διότι η γνήσια Ευρωπαϊκή μουσική έχει ρόλον δύο τόνων: τόνου και κριτόνιον, η δέ Έγκυκ Β.Σ. μουσική έχει τόνον κυρίως: γνήσιον, ελάσσονα και ελάττωτον γα διαστήματα αντιστοιχίας: 12, 10 και 8 κλπ των άλλων κοινών μικροτέρων και κυρίων των μέτρων τόνου και οι κοινά μικρότερα δ'ό και μεγαλύτερα διαστήματα φθόγγου των φθόγγων ή σφαιρών ελληνικών (

ρ, ε, φ, φ, δ, δ, ζ, δ, α, ο, ε, ε, ε, κλπ.)

Χαρακτηριστικό επίσης γνώρισμα της γνήσιας από τα άλλα μουσικής είναι ότι και στην ελληνική μουσική είναι πολυφωνική (ρωτική και ύμνος) η δέ Έγκυκ Β.Σ. μουσική είναι μελωδική και μονόφωνη

4. Μουσική γενικά, εννοείται από αρχαιότατων χρόνων
γι' το θέρε, το ρυθμό, κι' το ύψος των ανθρώπινων φωνών, κι'
των ήχων των μουσικών οργάνων και κι' το χορό

Τη δέση μουσική χρησιμοποιεί ο Πλάτων ~~στην Πολιτεία~~
στον πρώτο Διαλεκτικό ύμνο το 476πΧ

Οι άρχαιον έλληνες θεωρούσαν τη μουσική των θεών των θεών
προς τους ανθρώπους

Ο πρώτος άρχαιον μουσική δεινός έπαιξε η ποδαρμική ήταν μουσική
ραβδική ενοστράγγια προχωρούσε μελωδία Υψηλή συνθέση
του θεράποντος από ύψους και πνευστού όργανα ("έκταραρία")
Ιστορικός ύψους για την εξέλιξη της μουσικής στην Ελλάδα
έχουμε από το άρχαιον του 2' πΧ άνω. Ο μουσικός Τέρπανος,
από την Αττική του Αιόλου, πήρε λαβείο κι' μουσικό διασκεψιέ
παι έφινε στη Σάρτη το 672πΧ κατά την άφιξη των Καρδίων.

Ο πρώτος που σχεδίασε για τη διαρία της μουσικής ήταν ο
Πυθαγόρας και η Ποδαρμική (μαθητής του)

Επών άρχαιον μουσική χρησιμοποιούνταν από σπουδαία δάδωντες
της ποιότητας των όργων γραμμικά πύ άρθρωτων (όρθια, πύργια,
άκροσταρμια)

Το μουσικό εδάσμα που καταρτίσθηκε από τους άρχαιον, έλληνες
μεταδόθηκε από την Παλαιά στη Δυτική Ερώση και μέχρι
του 27' πΧ άνω παραμένει άμεταλόγω. Οι έλληνες από
την άρα γραμμικών σημειωμάτων, χρησιμοποιούσαν τη "επιγραφική"
σημειωσάση (πύ, πύργια, πύργια, πύργια)

Η Δυτ. Μουσική άρα τα είλεη της στην άρχαιον έλληνική Μουσική

Τα όργα πάντα ποιότητα και ποιότητα ~~από~~ άποδοθέντων
από γραμμικά (όρθια, πύργια, άκροσταρμια, ενοστράγγια). Οι όγκοι
έχουν της άκροσταρμιας με τους όλλοιους έχουν: Διάρια - πύργια,
Πύργια - Διάρια, Πύργια - τρις, πύργια - τρις, πύργια - τρις, πύργια - τρις,
πύργια πύ πύργια, πύργια - πύργια, πύ Διάρια, πύργια -
πύργια, πύ πύργια ή Διάρια και πύργια - πύργια πύ πύργια

Η ελληνική Μουσική παράδοση άρχισε να κινδυνεύει από τις
αλλαγές της θύλας, της γλώσσας και της εκπαίδευσης κατά τους Βυζαντινούς
χρόνους. Από την Η ενδημιότητα και εθική παραγωγή της δεκάτης
και του αίματος της δεκάτης και του κλάσματος της και η ένδο-
ξαστική Βυζ. μουσική ^{καμπεύματα} παραγωγή η παραγωγή η παραγωγή
των ~~των~~ μουσικών ~~των~~ αποκλειστικά χρησ των των βυζαντινών
μουσικών.

6)

Διαφορές στον ρυθμό.

Η Ελληνική Μουσική έχει μεγαλύτερα ποιητικά ρυθμικά και μέτρα διότι είναι Μουσική που περιλαμβάνει όλες τις εκδηλώσεις και συναισθήματα της ανθρώπινης Ψυχής.

Η Βυζαντινή έχει μικρότερα ποιητικά διότι είναι μουσική κυρίως χρησιμοποιούμενη ως την βάση λειτουργιών

Έχει μέλη εορματικά, πανηγυρικά, παρακλητικά τα οποία δια-
κρίνουν οι όγκοι κυρίως έχει τα Πρώτος, Δεύτερος, Τρίτος,

Τέτατος, Πρώτος του πρώτου, Πρώτος του Δεύτερου, Πρώτος
του Τρίτου ή Βαρύς και Ελαφύς του Τεταρτού

Ηχοποιούν τα πρώτου και τρίτου και οχταήχο και όρα-
τοίχο

Η Ελληνική Μουσική είναι Αττική, Μορβία, Δορική, Τροιχία,
Τετραμμία, Πενταμμία, ρωτική και όργανη

Η Βυζ. Μουσική είναι μονομμία. Μια φωνή οργάνων
όπως πορτα, όφλας ή την χαλκήνη βάζει και όφλας ή την
όφλας και όφλας του κρατούν παρακοιμούνται τα μέτωπα
από την βάζει του μουσικού οργάνου

H
2

Thp
2

Thp
2

12

21

12

21

21

21

8

7

7

7

7

9

14

21

9

21

21

7

8

7

21

7

7

21

12

21

21

21

21

21

8

7

7

7

7

4

14

17

21

21

21

9

8

7

21

7

7

21

8

8

8

21

21

2

6

Κεφάλαιον τῆς Ἡρακλεῖδος ἐκ τῆς μεταβολῆς τῆς Κεφαλῆς τοῦ Χρωματισμοῦ ἴσως
 τῆς αἰ. Β. τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας, ἀπὸ τῆς 818.

• B.

Τὸ ἔργον αὐτὸ ἐπιτελεσθέντος τοῦ Κεφαλῆς τῆς Ἡρακλεῖδος τῆς πρώτης καὶ
 τῆς αἰ. Β. τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας, ἀπὸ τῆς 818.